

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítók részére:	
Fél évre	5.—	Egész évre	6.—
Negyed évre	2.50	Fél évre	3.—
Egyes szám ára 20 fill.		Negyedévre	1.50

Felolós szerkesztő:
Dr. CZIGLER JAKAB.

Minden a lap szellemi részét illető közlemények és hírek, valamint hirdetések és előfizetések a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségében, vagy a Borec nyomdába intézendők.

Tarján és a testedzés.

Minden kultur város intelligenciájának egyik fokmérője az a gondosság, a mit a város lakossága a testedzésre, az embersportra fordít. Ha ilyen szemüvegen nézzük a dolgot, túlzás nélkül mondhatjuk, hogy Salgótarján testedzés dolgában még a ungu-négeréknél is alacsonyabb fokon áll.

Tény, hogy akad nálunk is sok olyan ember, aki felismerte és belátta a kérdés óriási fontosságát, hiszen van egy félig halott Salgótarjáni Sport Egyesületünk, sőt nyáron még sport-élet is látható nálunk, diákjaink footballoznak, az atletikát is művelik, de sokan még mindig annyira elmaradtak, hogy az ilyesmit bolondságnak, felesleges idő töltésnek tartják, s akkor még mindig a bolondra meg a napolpóra mondják azt, hogy sportsemann.

E téren iskoláink is elmaradtak, mert a helyett, hogy az ifjúsági testnevelés felkarolásával, ami előirt kötelességünk, egészségügyi viszonyaink javulásának tennének szolgálatot, ahelyett, hogy a lakosság nagy részét a sport kultiválása útján megmentenék a korai kocsmázástól, kávéházba járástól, az alkoholfogyasztástól, ahelyett abszolút semmittevésükkel csak öregbitik azt a rossz szokást. Kétségtelen tény ugyanis az, hogy a sport lézésének nevelő, csiszoló hatása van, tény hogy, aki komolyan és kedvvel foglalkozik vele, az nem lehet alkoholist, az nem lehet erős dohányos.

Rendőri statisztikánk is nagy mértékben javulna, ha a nálunk még kocsmái verekedésekből, utcai botrányokban nyilvánuló magyar virtusnak, a sport, a testedzés terén való versengésben nyitnának új teret.

A polgárság egyesítésére irányuló törekvés is nagyot nyerne, ha a Salgótarjáni Sport Egyesületbe, eddigi kereteit tágítva, minden polgár születésre, vagyona, társadalmi állásra való tekintet nélkül belépne, mert így tisztán a Sport iránti érdeklődés, a sportszeretet tartana össze, amikor is politika, társadalmi kérdések szerepet nem játszhatnak.

A Polgári Kör vezetőségéhez, községünk minden polgárához, különösképpen pedig a mi sport mecenásunkhoz Wabrosch Béla főmérnök úrhoz fordulunk tehát, hogy minden gyűlölködést mellőzve a most is tennálló Salgótarjáni Sport Egyesületet új tagok gyűjtésével, intenzív sportműködés kifejtésével helyezzük ismét

vissza abba a régi állapotba, amelyben 2—3 évvel ezelőtt volt, amikor minden salgótarjáni büszke volt sport egyesületünkre és annak jelentős sikereire, amiket a sport, különösen a foot-ball terén elért.

Emberanyag az van bőven: a régi gárdából még egy néhány, a fiatalabb az ugynevezett „mezitlítás” nemzedékből pedig szorgalmas és ésszerű traininggel nem egy kiváló athleták vagy footballistát lehetne kiképezni. Sport működésünkkel tehát szégyent semmi esetre, legfeljebb dicsőséget szerezhetünk községünknek.

Szervezkedjünk tehát most, hogy a tavaszi sportszezonban intenzív működéshez láthassunk!

Minden intelligens, sportbarát, egészséget szíven viselő embernek be kell lépni a „Salgótarjáni Sport Egyesület”-be!

Árnyképek.

Kezembe veszem valamelyik tarjáni újságot, nem is valami régi ez az újság, talán szeptemberről való. Azt sem tudom, hogy a két lap közül melyik volt az. De ez egészen mellékes. A fő dolog az, hogy a lap hasábjain egy cikkirő per longum et latum tárgyalja a Tarjában létesítendő kaszárnyát és a sok kívánság közül leginkább kiemeli azt, hogy milyen nagy szükségünk volna nekünk a katonaságra és hogy milyen nagy hasznára volna a városnak a katonaság. Én már akkor megütöttem azon, hogy hogyan kívánhatja egy lap, amely azt tartja magáról, hogy a város érdekeit a szíven hordozza, amely szereti elhitetni magáról, hogy törődik a város fejlődésével, hogy hozzájárul a katonaságot hozzanak. De akkor ez a sok más előtérbe nyomuló kérdés miatt nem volt aktuális és így nem tehettem meg rá megjegyzéseimet. Most azonban helyénvalónak tartom kifejtetni, hogy viszont én miért ellenzem azt, hogy nálunk katonaság legyen és hogy miért tartok haszontalan időpazarlásnak minden oly lépést, amely ennek érdekében történik.

Minek nekünk ez a gyerekeknek való játékszert? Talán az erkölcs nevelő egyesület pályázatát akarjuk megnyerni azzal, hogy katonaságot kérünk, vagy óhajunk Tarjának? Mi hasznunk lehet nekünk ebből? Hogy több lesz a fogyasztó a városban és minden drágább lesz, mint eddig volt, erre igazán első sorban nagy szükségünk van, tekintettel a városunkban dühöngő nagy otcsóságra. Vagy talán szívrepesve várjuk már, hogy a nyalka, kiváltzott, kardcsörtető krakolerek végig csörtessenek utcáinkon szemtelennül átközve minden embert. Talán

kevés verekedés történik hétről-hétre a 38 tarjáni kocsmá valamelyikében, hogy olyan nagy szükségét érezte a tisztelt cikkirő, az izgága és „cibil”-el meg nem fért, műveletlen paraszt bakáknak?

Nem. Ez egyik sem ok arra, hogy a katonaságot tartunk olyanak, mint amelyre első sorban szükségünk van. A cikkirő valószínűleg a nagyon is egyszerű és összetartó tarjáni társadalmat akarja katonasággal még egészségesebbé, még összetartóbbá tenni? Mert hát a mi pénzünkön tartott katonaság tartódomás szerint a polgársággal mindenütt és mindenben együtt érez, minden törekvésnek arra irányul, hogy velünk békés egyetértésben éljen és a békés polgárokat ok nélkül semmi össze ne kaszabolja, amint azt a legutóbbi székelyfővári eset oly kiütően igazolja pedig nekünk az ilyen egyetértés, társadalmi tényezőre nagy szükségünk van, mert nálunk az emberek amugy is nagyon szeretik egymást és ami a fő, szörnyen összetartanak, minden alkalmat felhasználnak arra, hogy ezt a szeretetet, ezt az összetartást minél szembetűnőbbé tegyék, mindenki előtt feltűntessék.

Itt van például a farsang amikor, el kellene simulnia minden ellentétnek és mint az másutt szokás, zajos jókedvnek kellene uralkodni mindenfelé, minden veszekedés félretevéssel. E helyett nálunk még a farsangból is csak egy csunya tarjáni kultúrkepet lehet rajzolni, no meg bosszankodni is lehet amugy Isten igazában. Hiába mondja nekem a feltűletes és a dolog mélyére nem látó szemléző, hogy hiszen mulatunk, vigadunk mi is van nálunk is mulatság, talán több is mint kellene. Ez így igaz. De vegyük csak szigorúan a dolgot és akkor a sok mulatságból is csak a mi társadalmi szilótségünk ordít ki teljes erővel: jótékony, tehát a legnemesebb célra rendeznek mulatságot, de rendező személyek vagy egyesületek félretekarnak minden társaságbeli embert kötelező udvariaságot és rendeznek egy napot három jótékony mulatságot, rugva ezzel az igazán szilósgelenek versenyel természetesen a leggyengébbet a szegényt, agyon nyaggatott jótékony oldom. Ilyenkor külön-külön nem igen sokjuk a jótékony célra és ekkor mint a Petőfi, szemérem utó juhász, nagyot ütünk az agyonpompolt közönség fején, a helyett hogy magunkon ötnénk egy nagyot a saját hibánk miatt.

De vegyük azt az esetet, máskor egy mulatság van, amidőn tehát nem kell a társaságnak többféle megozslania, mit láttunk ekkor? Polgártársaink legnagyobb része ismét csak távolítja magát azzal a helyes indokojással, hogy nem megy olyan helyre ahol a társaság nagy része társadalmi állás és vallás szerint szeparálja magát. Mert egészen biztos dolog, hogy ha Tarjában megtör-

ténne amint talán már meg is történt, az Istenek az a nyolcadik csodája hogy valamely alkalommal megjelenének a tarjánitársaság összes faktorai, nem együtt töltenék el kedélyesen az időt, hanem ha sok terem volna, az egyikben ülnének a „bódosok” amint ezt a kifejezést egy tarjáni ifju bizonyos leki-csinyló hangon használta, a másikban a bánya kolóniai, a harmadikban az állomás és így tovább. Külön ülnének végre egyes személyek is, mert nálunk olyan hatalmas egyéniségek vannak, hogy azok külön-külön is felérnek egy társadalmi osztállyal? Így, hogy nincsen valami nagyon sok termű helyiségünk, mert amennyi ebből a szempontból nálunk kellene, annyi a pesti Vigadóban sincs, csak külön asztaloktól néznek egymással farkas szemet, mintha nem is polgártársak, egymás boldogulását elősegíteni hivatott emberek, hanem vad idegenek, hogy ne mondjam, halálos ellenségek lennének.

Ilyen társadalmi viszonyok mellett katonaság, amely a széthuzást okvetlenül elősegítendő, nekünk nem kell, amiódón nálunk a vigság ideje is így fest. Mindenütt harag mindenütt kölcsönös apprehensió. Erthető, ha a zöld asztalnál, egyes bajos dolgainkban nem férünk meg egymással, mert a létért való nagy és nehéz küzdelemben nem ismernek az emberek kiméletet egymás iránt. De a midőn a fehér abrosz, pohárcsengés, zene, parkett sem képes az emberek között a társadalmi állás és vallás okozta különbségeket eloszlatni, ez már olyan elszomorító jelenség, hogy ennek láttára, legjobb, ha az ember magába zárkózik és kerüli a társaságot. Pedig a visszavonultsághoz meg a társadalmi szeparációhoz embernek sem kell lenni, arra az állat is képes.

Cucaj.

E cikk tartalma nem fedi mindenben a mi nézetünket, amennyiben egyebek közt katonaságra is volna szükségünk. A katonaságra is volna szükségünk. A katonaság és polgárság közötti viszony sem oly fekete, mint cikkirő ur rajzolja. A katonák a mi gyerekeink és legtöbb helyen a legbarátságosabb viszon uralkodik katoná és cibil közt.

Szerk.

I. levél.

Modern nő.

Korunknak sokszor emlegetett, néha megcsodált, legtöbbször megrágalmazott alakja: a modern nő.

Ez a fogalom ezerféle képnek felel meg. Némelyek nagyon karcú, törékeny, tetőtől alpig selyembe öltözött, földön lebegő tündérnek gondolják; mások jókedvű hölgyecskének aki csak mulattatásra, szórakoztatásra termett. Vannak akik csak a cigarettázó, sportoló nőt tartják modernnek, vagy azt aki társaságban olyanokat beszél: amitől a szobaleány elpirul. Iamét mások csakis az egyetemet végzett nőket, vagy éppen azokat tartják moderneknek, akik a szavazati jogot követelik!

Innen ered azután, hogy valahányan vagyunk, annyi a véleményünk s a gondos szülő borzad, ha arra gondol, hogy leányából modern nőt kellene nevelnie.

„En nem taníttatom leányomat — Isten mentse! Azéri költsék rája százakat, hogy a konyhaszagtól, házi munkától irtózzék, hogy egész nap ruháitokat vártassza. Ne járjon egy jóra való iparos, kikoszarazza. . . Nem,

nem kell a lánynak tanulni!” Így beszél az atya.

„Nem veszek el tanult leányt, az csak elméletileg tud, amit tud! Leégeti a rántást mig színházra, irodalomra gondol! A könyveket bujja, világ felforgató eszméket hirdet, gyülesezik, irkál s végül nem világ, hanem a ház és a házi béke fordul fel!” — Így vélekednek általában a modern nő felől!

Pedig igazi modern nő manapság alig van. Fehérhollóként tűnik fel itt ott egy példának, vagy hogy úgy mondjam mutatványznak, milyen lesz a jövő kornak leánya.

Mert hiszen példákat csak akkor követünk, ha az nekünk kellemes, nem nehéz s talán külsőleg is nagyon kecses. Mily hamar utánozzak a szalagosokot, csipkefodrokat s a divat ezernyi változatát. S ilvesmire esodálatos — akármelyik falusi libuskának van hajlandósága. (Igaz ilyen utánzásokból rengeteg izléstelenség származik.)

Ha elemezzük, milyen is az a modern nő a szónak ideális értelmében, akkor beláthatjuk, hogy nem olyan könnyű azt utánozni sőt nem is igen lehet, mert arra tulajdonképpen születni kell.

A modern nő tisztult gondolkodású. Tanul valamit amiből meg is lehet élni. Legyen orvos, ügyvéd, tanító, könyvelő, postamesternő, varró nő vagy bármi: egyénisége, tehetsége, vagy hajlama szerint, csak tudja kenyerét megkeresni, ha arra kerül a sor. Így már felszabadult, önállóan intézheti ügyeit s különösen a házasságnál — nem kénytelen hozzátenni bárkiköz, aki megélhetését biztosítja! De bármilyen foglalkozást vagy hivatalt vállal, az „örök hivatást” szem elől nem téveszti. Oklevele mellett a főzést, sütést, varrást, mosást, vasalást surolást stb. érti a nem szégyenli. Hiszen a magasabb nőnevelő intézetekben mindenütt nagy súlyt fektetnek a háztartásban minél gyakorlatiasabb elsajátítására.

A modern nő éppen olyan kiváló gazdaszony, amilyen szellemes társalgó, akinek látóköre messzire terjed — de mégis az egész világa az otthon, amit kedvessé, kellemessé varázsol, ahová mindenünnen visszavágyik a család minden tagja. Aki gyermekeinek — (haugsulyozom a többszámot — nevelését előbbre helyezi a feminista gyűléseknél s aki nem hangos vitákkal akarja a csodálatot kivívni; hanem elvégezvén mindent amit — és amilyen jól csak lehet, a családban teszi magát nélkülözhetetlenné s mások dicséretére nem számít.

Az ilyen modern nő, diszére válik úgy a családnak, mint a társadalomnak s ha ez a típus elszaporodnék, nem kellene az emberiség végrohánásától rettegnünk.

Alóm.

A nagy kabaré.

Az utóbbi időben mulatságaink referádái egyrészt új anyagot szolgáltatnak a pletykára amugy is inklinált községünknek, másrészt azt a súlyos feladatot rótták a „kiszerveztődni” vágyakozókra, hogy vagy mindenkiire mosolygójuk, szende szemeket mereszteniök kell, — ami nálunk az irigység hazájában nagyon nehéz dolog, — vagy pedig ügyes tapintattal kell kifürkészniök a sok tarjáni volonter újságíró és kritikus közül a „kiküldöttet”, hogy mosolyukkal, szemekkel a kitüntetett kiszerveztést megérdemeljék. Szó sincs róla a dolganban, ammi rossz nincs — már tudniillik abban, ha az emberre moso-

lyognak a szép szemű hölgyek, én mégsem követem a módszert, mert egyesek rovására nem akarok másoknak kegyeibe jutni, másoknak reklámot csinálni és mert elvégre a béli referáda nem bóköltemény, hogy hegye — sőt tulajdonos benye — jelzőket halmozzunk benne rakásra.

Az egész dologban csak szegény Homerozt sajnálom. Hogy visszaélnek szegény boldogultnak sok jeles tulajdonságaival a mai „irók”?

Ami magát a mulatságo illeti, bizony megint csak „parturiant montes et nascitur ridiculus mus”, vajudtak a hegyek és egy nevelteses kis egérke született. Annak a nagy lármának, reklámnak, bizony kevés eredménye lett, mert úgy látszik kevesen lármáztak, de nagy lármát csaptak.

És őszintén szólva, valóságos ostromra, hiberura gondoltam az előző készülődések után. Istenemre, azt hittem, hogy csatákat kell vívni egy jegyért, vagy egy jó ölbőljért!

De hát nem így volt, ostrom, csata és a várt publikum nagy része elmaradt, aminek részben a rossz üzleti elv (kis forgalom, őriási haszon), részben a pesti és tarjáni házbér módjára felstajgerolt belépi díjak és — ismét a régi óta — társadalmi viszonyaink zül-löttségei az okai.

A klikkek megint kimutatták foguk fehéret; a városi elem szépen volt képviselve, de az iparos osztályra kivül — úgy látszik ök eljövendő báljukra tartogtják erejüket és pénzüket, — az állomás egyáltalán senkit, az acél jár és bánya-kolónia csak nagyon gyér számú, mondjuk egy-egy képviselőt küldött be.

Szomorú kép ez a „Polgári Kör” néhány esztendei egyesítési működéséről, de sajnos igaz. Még szomorubb a dolog, ha meggondoljuk, hogy maguk a kör tagjai tehát az egyesítés önkéntes harcosai is abszolút érzéketlenséggel viseltettek a saját maguk rendezte cabare iránt.

Hanem a jelenlevők, akiknek volt 3—5 koronájuk és nem volt társadalmi bajuk, azok nagyon jól találták magukat. Kedélyes hangulat, jól kedv, honolt mindvégig közöttük, és ez nem csoda, ha tekintetbe vesszük, hogy Hoselitz kezében összpontosul a rendezés nehéz munkája. Ő maga ügyes conferálásával, kacagató mókázásával, vég és szünet nélküli kuplival, egyrészt gondoskodott a jó ked. fenntartásról, másrészt kárpótolta az egyes fogyatkozásokért. A többi szereplők is meglepődt produkáltak. Még Pálffy és Bodóné urlölgyek énekszámaiban igaz műélvezetben addig a Bokody nővérek szellemes dialógiukkal, Breuer Elza preciz szongora játékkal, Szenei Elza és Nádasdy ügyesen előadott monológjaikkal méltán érdemelték ki a közönség igaz elismeréseit és tapsait. A megánszámok szereplői között nekem legjobban tetszett Keszler Erzsé szavalata, aki Endrődy „A celli buc-u” című költeményét szavalta, Ertl szongora kísérete mellett oly szépen, mondhatnám művészettel, hogy nem hiszem, hogy Tarjánban valaha dilettáns ily szépen szavalt volna.

Külön kell megemlékeznem, az egy felvonásos szereplőiről. Itt újra Hoselitz, továbbá Löwy Giza és Takács Anna produkáltak hivatásosoknak is diszére való alakú aszt, Márkus és Nádasdy kisebb szerepeket töltöttek be közmegelegedéssre.

Haláttalan szerep jutott jóhangu új kántorunknak, aki úgy látszik méltó Kalmár öröke; igazi krisztusi türelemmel kellett neki végig szenvednie egy énekkiáselet betanulásának rettentés kinyált. Ezért is meg jelle énekes-maiért is őszinte közönséget érdemel.

A hossza nyult előadást sajnós csak 4 óráig tartó táncz követte, mert hja nálunk ez így szokás. Hogy a táncban kik vettek részt, azt a bevezetésben elmondottak miatt nem jegyeztem fel.

Cucyop.

Hírek.

Személyi hírek. Január hó 30-án este búcsuztatták el ismerősei, barátai **Vidor Ferenc**, albirót, ki 31-én d. u. utazott el községünkől új állomás helyére Kaposvárra. Eltávozásával nehezen betölthető irt hagyott maga után, melyet mindnyájan őszinte szívvel sajuálunk. Búcsu estélyén nagyszámban vettek részt tisztelői, mely alkalommal Bodó közs. jegyző rövid szavak kíséretében adta át az előjáróság régi, magyaros modorban szerkesztett elismerő oklevelét, mely minden miniszteri elismerésnél hatalmasabban bizonyítja távozó barátunk hatalmas egyéni értékét. Habár távozása nagy veszteség nekünk, azért mégis örvendünk, hogy régi vágya beteljesedett. Legyen boldog és szeressék úgy, amint mi szeretjük. (Js.)

Kinevezés. A király **Bakos Adám** kalocsai kir. törvényszéki jegyzőt a salgótarjáni kir. járásbíróvá nevezte ki.

Áthelyezés. A király megengedte **Nagy Miklós** salgótarjáni kir. járásbírónak a budapesti kir. törvényszékhez bírói minőségben saját költségére leendő áthelyezését.

Iparos bál. F. hó 13-án megtartandó Iparos báira nagy előkészületek folynak. A rendezőség mindent elkövet a siker érdekében. A mulatságon a losoncai katoná zenekar is közreműködik. Mint értesülünk a vidék is képviselve lesz a mulatságon. A mi iparosaink közül többen résztvettek a f. hó 2-án Füleken megtartott iparosok bálján. Szép ám az összetartás, de első sorban otthon.

A nagy kabarán felülfizettek: Boros Ignác 2 korona, Dr. Czizler Jakab 3 korona, Dr. Lóvinger Rezső 3 korona, Pick Ernő 2 2 kor., Szalay István 5 korona, Majernik Józsefné 1 kor., Eery Gyula 3 kor., Hoffmann Emil 1 kor., Kohn Jakab 1 kor., Dr. Belák Gyula 1 kor., Kohn Lipót f. k. 1 kor., Nagy Gyula 1 kor., Dr. Pollatsch Armin 3 kor., Lówy Sándor 1 kor., Roth József 1 k., Lówy Izidor 1 kor., Laufer Gábor, Laufer József 1—1 kor., Tóth Gyula 5 kor., Földiák Lipót 2 kor., Kainer Mór 2 kor., Özv Bodó Károlyné 3 korona.

Közyüülés. A „Polgári Kör“ e hó 7-én tartja a körhelyiségben rendes évi közgyűlést, melyen a tisztújítást is megejti. Legfontosabb — a minthogy természetesen is, — hogy ki legyen a kör új elnöke, mert mint tudjuk Tóth Gyula községi bíránk ezen tisztséget vállalni nem akarja. Mint halljuk, a kör tagjaiak ugyszólván egyhangu obaja **Rákos Gyula** személyében öszpontosul. Ezt tartanánk mink is a legszerencsésebb megoldásnak. Rákos Gyulának ugy egyéni tulajdonai mint pedig multja a legbiztosabb garancia lenne arra, hogy a kör jövője és programja továbbra is biztosítva volna. Gratulálunk tehát ugy a körnek, mint tagjainak ezen szerencsés jelöléshez és mi is szívből kiáltjuk: Éljen Rákos Gyula! a polgári kör új elnöke. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyit. 2. Jegyző jelentése az 1908. évről. 3. Az 1908. évi számadások előterjesztése és a választmány

részére a felmentvény megadása. 4. Az 1909. évi költségvetés megállapítása. 5. Elnök, 2 alelnök, tisztviselő, választmányi rendes elpóttag választás. 6. Indítványok.

Választás. A Salgótarjáni Ízr. Hitközség képviselőtestülete január hó 31-én tartott alakuló gyűlésében megválasztotta ke beléből a hitközség előjáróságát. A bizalom a megválasztottak iránt egyhangu lelkesedésben nyilvánult. Megválasztottak: elnök: Frank Dezső, alelnök: Lówy Izidor, pénztárnok: Rauchwenger Mór, ellenőr: Kohn Lipót sz. k., iskolaszéki elnök: Eckstein Jakab, templogondnok: Blau Márkus, Gescheidt József, választmányi tagok: Kainer Mór, Laufer Lőrinc, Röhmer Hermann, Friedmann József, iskolaszéki tagok: Lóvinger Rezső, Dr. Winter Simon, Biheller Jakab, Grosz Grosz Márton, Földiák Lipót, Kemény Samu, Bobu D. Ignác, Spitzer Ignác.

Haladunk. A „Szécsényi Hirlap“ból vesszük a következő hirdetést: „Itt az alkalom rajta hát szécsényi szépek! Jó állásu, vagyonos, *nólen* 39 éves ember vagyok. Nőül vennek egy háziasan nevelt, szép barna szemű, eleven leányt, ki nagyobb hozományal rendelkezik. *Nyugodt*, kellemes otthon biztositva. *A nagy kinalatra való tekintettel* használják ki idejkoron ezen kedvező alkalomat hölgyeim! Ajánlatok „Biztos jóvő“ cím alatt a kiadóhivatalba kérek. Azért közöljük elhirdetést; hátha a mi szép helybeli hölgyeink közül akadna pályázó és Tarján legyőzné Szécsényt.

Az epilepszia (nyavalyatörés) gyógyítása. A világ legkiválóbb orvosai szüntelenül fáradoznak és kutatnak újabb és újabb gyógymódok után az emberiségre súlyos átokként neheződő becségek ellen. E betegségek talán legborzalmasabbika az Epilepszia. E bajban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos a betegség ellen új és hatékony módszert, — amely már külföldön is méltó elismerésben részesült. — alkalmaz gyógyszeres. E orvos: *Budapesti N. gykorom* t. c. 18. sz. alatt lakó dr. Szabó B. Sándor, ki készséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segítségével a súlyos bajtól szabadulni óhajtának.

Gyilkos cigány. Oláh József 35 éves vályogvető cigány mult hó 15-én este 8 órakor a vele vadházasságban élő Oláh Terézt egy konyhakéssel jobb vállperea alatt megszurta, mely sérül. az asszonynak azonnali halálát okozta. A magát részeseégével megmentető gyilkos cigányt a csendőrök elfogták és átadták a bgyarmati kir. ügyészségnek.

Az apátfalvai posztógyár kibővítése. Az apátfalvai posztógyár üzemét jelentékenyen ki fogja bővíteni a katonaspoztón kívül más posztókat is fog gyártani. A szükséges szövőszékek már megérkeztek.

Nyiltter.

Salgótarjából valé távozásomkor elfoglaltságom nem engedte, hogy jó barátaimtól és ismerőseimtől személyesen elbúcsúzzam. Engedjék meg, hogy ez uton tessesem. Mindig örömmel fogok visszaemlékezni a Tarjában töltött szép napokra, tartanak meg jó emlékezetükben.

salgótarján, 1909. január hó 31-én.

Vidor Ferenc,
kir. albiró.

60/1909. sz. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a paksi kir. járásbíró

1908. évi Sp. 451/4. számú végzése következtében Dr. Glück Jakab bpesti Egyvéd által képviselt Gerő Gergely javára 207 kor. s jár. erejéig 1908. évi nov. hó 7 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfiglalt és 810 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: szobabutorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1908. évi V. 895/3 számú végzése folytán 207 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi aug. hó 1 napjától járó 6%, kamatai, és eddig összesen 59 kor. 34 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Salgótarjában alperesnek a Rósenberg-féle ház első emeleten lévő lakásán 1909. évi február hó 12-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi jan. hó 22 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

94/1909. sz. vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényészeknek 1908. évi 1163. számú végzése következtében Dr. Czizler Jakab salgótarjáni Egyvéd által képviselt Özv. Breda Jánosné javára 40 kor. s jár. erejéig 1907. évi június hó 17 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfiglalt és 660 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: lovak kocsiak nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1909. évi V. 311/4. számú végzése folytán 40 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi okt. hó 6 napjától járó 6%, kamatai, és eddig összesen 38 kor. 17 fill. ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Füleken alperesnek a róm. kath. templommal szemben lévő lakásán leendő megtartására 1909. évi február hó 6-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. jan. 18 napján.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

57/1909. sz. vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbíró 1908. évi V. 900. számú végzése következtében J. Trebits & Bruder javára 74 kor. 73 fill. s jár. erejéig 1908. évi okt. hó 22 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfiglalt és 2280 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m. temetkezési eszközök, áruk nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1908. évi V. 900/3. számú végzése folytán 74 kor. 73 fill. tőkekövetelés, ennek 1908. évi június hó 12 napjától járó 6%, kamatai, és eddig összesen 33 kor. 77 fill. ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Salgótarjában alperes 209/b. sz. alatt lévő üzletében leendő megtartására 1909. évi február hó 17-ik napjának d. u. 6 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. jan. 22 napján.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A Salgótarjáni Népbank Részvénytársaság
ezennel közhírré teszi, hogy

takarék-betéteit

1909. február hó 1-től kezdődőleg
4¹/₂%-al kamatoztatja.

A Salgótarjáni Népbank Részvénytársaság
igazgatósága.

1200/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbíró-ságnak 1908. évi V. 390. számú vég-zése következtében Dr. Heinrich Tritsch wieni ügyvéd által képviselt Valentin Aus-terlitz javára 62 kor. 92 f. s jár. er. jéig 1908. évi május hó 25 n. foganatosított kielé-gitési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 3208 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: butorneműek nyilvános árverésen el-a-datnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. já-rásbíró-ság 1908. évi V. 390/5 számú vég-zése folytán 46 kor. 1 f. hátr. tőkekövetelés, ennek 1907. évi nov. hó 10 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 6 kor. 20 fillér-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Salgótarjában alperesnek üzle-tében leendő megtartására 1909. évi február hó 15-ik napjának d. u. 6 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzé-sel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-c. 107. 108. §-ai érte-lmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi jan. 22 én
Krúdy Dezső, kir. bír. végrehajtó.

128/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti k. és vti kir. törvény-széknek 1908. évi 124962 számú végzése kö-vetkeztében Dr. Veres Károly budapesti ügyvéd által képviselt Guttmann Lipót javára 100 kor. s jár. erejéig 1908. évi okt. hó 7 n. foganatosított biztosítási végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2480 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: árúk, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. já-rásbíró-ság 1908. évi V. 872/4 számú végzése folytán 100 kor. tőkekövetelés, ennek 1908. évi szept. hó 15 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 60 k. 89 f.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Salgótarján-ban alperes 209/b. sz. a. üzletében leendő megtartására 1909. évi február hó 15-ik napjának délutáni 6 órája határidőül ki-tűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi jan. 30-án.
Krúdy Dezső, kir. bír. végrehajtó.

ALAPITTATOTT 1858. ÉVBEN.

AZ „ANKER”

élet- és járadékbiztosító társaság.

Magyarországi igazgatóság: BUDAPEST
az Anker-palota építésének befejeztéig
V., ERZSÉBET-TÉR 13. SZÁM.

Vagyon 174 millió korona. — Kifizetések 338 millió
korona. — Biztosítási állomány 38 millió korona. —
Magyarországon vagyonából 30 millió kor. van elhelyezve.

Az összes szokásos tőkebiztosításokat halál és elérés esetére
eszközli a társaság **jutányos díjak mellett.** Legújabbban pedig új
biztosítási módozatot alkotott, melynek hivatása

az élet- és nyugdíjbiztosítás

előnyeit egyesíteli. Betegség vagy baleset folytán rokkantság esetén a díj-
fizetés megszűnik, azonkívül a biztosított tőke 5 vagy 10%-át járadékkép
élvezi a rokkant a biztosítási tartam leteltéig, lejáratkor (halál- vagy el-
érés esetén) pedig a teljes biztosított tőke fizetetik ki.

Felvilágosítást nyújt az Anker magyarországi igazgatósága,
vagy TÓTH GYULA úr salgótarjáni képviselője.

FÜLEKEN

a nagy „Vigadó“-val szemben levő erdőtishti lakás
április hó 1-től bérbeadó, esetleg üzlethelyiségnek is.
Hat szoba, előszoba, mellékhelyiségek, istálló stb.

Ajánlatok „Erdőgondnokság Fülek“ címre küldendők.

Fülöp Szász-Coburg-Gótai herceg Ő kir. Fensége,
Erdőgondnoksága, Fülek.

ANGOL
ÜR
SZÁBO.

Szép és díratos kitogás-
talan minőségű szövetek-
ből kívánatra többszöri
próbával készít öltönyeket
és téli kabátot, szakett
és felöltőt, különlegessé-
geket priors és lovagló
nadrágot, valamint papi
reverendát.

LŐRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBE.

ANGOL
ÜR
SZÁBO.